

KALÁSZ MÁRTON
DÁN ETŰD

Szörényi Lászlónak

Túl nagy s árulkodó
a hallgatás – „túl nagy”, mondja a mai dán
költő, „ilyen méretű országhoz”. Hamlet strázsája –
hajdan önmagunkra ne gondolnunk? A fortinbrasi *gőg*
gyásszá zendülhet. Tomboló elmék fölött is
s mik hangzanak – ma fűzfaág
képe; létrontó hitelekként, de hamis vád?
Látomásunk: riadtan visszalépne
még „patkány”-sikolyra lankadt, itt tiltó mozdulat,
szívvé hanyatlik. S üdvön, mögüle gúnyhoz e vidor: név
nem kell. Váltó eszméltjeink
ránk sincs rendelkezés – akire kint a vitorlás vár,
csöndben vagyont int. Elmék, remeklésre
– szólt ránk? Fortinbrasoknak *könny-javunk* fenség. Ha érv-e –